

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 stycznia 2009 r.

ustanawiająca Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/79/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ramach tak zwanej procedury Lamfalussy'ego Komisja przyjęła decyzję 2004/6/WE z dnia 5 listopada 2003 r. ustanawiającą Komitet Europejskich Inspektorów ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych⁽¹⁾ (zwany dalej „Komitetem”). Komitet rozpoczął prace z dniem 24 listopada 2003 r., pełniąc rolę niezależnej instytucji ułatwiającej refleksję i wymianę opinii oraz udzielającej Komisji porad w dziedzinie ubezpieczeń, reasekuracji i emerytur pracowniczych.
- (2) Zgodnie z przepisami dyrektywy 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającej dyrektywę Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych⁽²⁾ w 2007 r. Komisja przeprowadziła przegląd procedury Lamfalussy'ego i przedstawiła swoją ocenę w komunikacie z dnia 20 listopada 2007 r., zatytułowanym „Przegląd procedury Lamfalussy'ego. Wzmocnienie konwergencji w zakresie nadzoru”⁽³⁾.
- (3) Komisja podkreśliła w tym komunikacie znaczenie Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (zwanym dalej „komitetami organów nadzoru”) na coraz bardziej zintegrowanym europejskim rynku finansowym. Uznano, iż konieczne jest ustalenie jasnych ram działalności tych komitetów w obszarze konwergencji i współpracy w zakresie nadzoru.
- (4) Dokonując przeglądu funkcjonowania procedury Lamfalussy'ego, Rada wezwała Komisję do precyzyjnego określenia roli komitetów organów nadzoru i przeanalizowania wszystkich wariantów służących
- wzmocnieniu funkcjonowania tych komitetów, bez naruszania równowagi aktualnej struktury instytucjonalnej ani zmniejszania odpowiedzialności organów nadzoru⁽⁴⁾.
- (5) Na posiedzeniu w dniach 13–14 marca 2008 r. Rada Europejska wezwała do szybkiej poprawy działania komitetów organów nadzoru⁽⁵⁾.
- (6) W dniu 14 maja 2008 r.⁽⁶⁾ Rada wezwała Komisję do przeprowadzenia przeglądu decyzji Komisji w sprawie utworzenia komitetów organów nadzoru, w celu zapewnienia spójności i konsekwencji w zakresie mandatów i zadań tych komitetów oraz zwiększenia ich udziału we współpracy i konwergencji w dziedzinie nadzoru. Rada stwierdziła, że komitetom organów nadzoru należy powierzyć konkretne zadania, których realizacja przyczyni się do poprawy współpracy i konwergencji w dziedzinie nadzoru oraz zwiększenia roli tych komitetów w ocenie zagrożeń dla stabilności systemu finansowego. Należy zatem stworzyć w tym względzie wzmocnione ramy prawne dotyczące roli i zadań Komitetu.
- (7) Komitet powinien pełnić rolę niezależnej grupy doradczej Komisji w dziedzinie ubezpieczeń, reasekuracji i emerytur pracowniczych. W dziedzinie emerytur pracowniczych Komitet powinien badać jedynie aspekty prawne i nadzorcze takich uregulowań, pomijając aspekty wchodzące w zakres prawa pracy i prawa zabezpieczeń społecznych, takie jak organizacja zakładowych systemów emerytalnych, a w szczególności kwestie związane z obowiązkowym członkostwem w tych systemach (przystępowaniem do tych systemów) lub ze zbiorowymi układami pracy.
- (8) Mandat Komitetu powinien obejmować nadzór nad konglomeratami finansowymi. Aby uniknąć powielania zadań, przeciwdziałać niespójnościom, zapewnić Komitetowi dostęp do aktualnych informacji oraz umożliwić wymianę informacji, współpraca z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego w zakresie nadzoru nad konglomeratami finansowymi powinna odbywać się w ramach Wspólnego Komitetu ds. Konglomeratów Finansowych.
- (9) Komitet powinien również przyczynić się do wspólnego i jednolitego wdrażania prawodawstwa wspólnotowego oraz do jego konsekwentnego stosowania przez organy nadzoru.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9.

⁽³⁾ COM(2007) 727 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Konkluzje Rady 15698/07 z dnia 4 grudnia 2007 r.

⁽⁵⁾ Konkluzje Rady 7652/1/08 Rev 1.

⁽⁶⁾ Konkluzje Rady 8515/3/08 Rev 3.

- (10) Komitet nie ma żadnych uprawnień regulacyjnych na poziomie Wspólnoty. Powinien on przeprowadzać wzajemne weryfikacje, promować najlepsze praktyki i wydawać niewiążące wytyczne, zalecenia i standardy w celu zwiększenia konwergencji we Wspólnocie.
- (11) Intensyfikacja dwustronnej i wielostronnej współpracy w zakresie nadzoru zależy od wzajemnego zrozumienia i zaufania pomiędzy organami nadzoru. Komitet powinien przyczynić się do zacieśniania tego typu współpracy.
- (12) Komitet powinien również wspierać konwergencję w zakresie nadzoru w całej Wspólnocie. Aby skonkretyzować ten cel, należy stworzyć orientacyjną, otwartą listę zadań Komitetu.
- (13) Komitet powinien zapewnić dobrowolny i niewiążący mechanizm mediacji, aby rozstrzygać spory między organami nadzoru dotyczące kwestii transgranicznych, w szczególności w ramach kolegiów organów nadzoru.
- (14) Aby wykorzystać wiedzę specjalistyczną, którą dysponuje Komitet, organy nadzoru, bez uszczerbku dla ich uprawnień, powinny mieć możliwość przedstawiania zagadnień Komitetowi w celu uzyskania jego niewiążącej opinii.
- (15) Wymiana informacji między organami nadzoru ma podstawowe znaczenie dla realizacji ich zadań. Ma ona kluczowe znaczenie dla stabilności systemu finansowego i skutecznego nadzoru nad grupami ubezpieczeniowymi. Podczas gdy prawodawstwo w dziedzinie ubezpieczeń nakłada na organy nadzoru jasne obowiązki prawne w zakresie współpracy i wymiany informacji, Komitet powinien ułatwiać w praktyce codzienną wymianę informacji między nimi, z zastrzeżeniem odpowiednich przepisów dotyczących poufności, określonych w mającym zastosowanie prawodawstwie.
- (16) Aby ograniczyć powielanie zadań organów nadzoru, a tym samym usprawnić proces nadzoru oraz zmniejszyć obciążenia spoczywające na grupach ubezpieczeniowych, Komitet powinien ułatwiać przekazywanie zadań pomiędzy organami nadzoru, w szczególności w przypadkach określonych we właściwych przepisach.
- (17) W celu działania na rzecz konwergencji i konsekwencji w ramach kolegiów organów nadzoru, a tym samym zapewnienia równych warunków konkurencji, Komitet powinien monitorować ich funkcjonowanie bez ograniczania niezależności członków tych kolegiów.
- (18) Jakość, porównywalność i konsekwencja sprawozdawczości nadzorczej są kluczowym elementem wydajności kosztowej wspólnotowych uzgodnień w zakresie nadzoru oraz obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów prawa nałożonych na instytucje transgraniczne. Komitet powinien przyczynić się do wyeliminowania powielania i nakładania się obowiązków oraz do zagwarantowania porównywalności i odpowiedniej jakości danych sprawozdawczych.
- (19) Systemy finansowe we Wspólnocie są ze sobą ściśle powiązane, w związku z czym wydarzenia w jednym państwie członkowskim mogą mieć istotny wpływ na instytucje i rynki finansowe w innych państwach członkowskich. Ciągłe powstawanie konglomeratów finansowych i zacieranie się różnic między działalnością przedsiębiorstw sektora bankowości, papierów wartościowych oraz ubezpieczeń jest źródłem dodatkowych wyzwań dla organów nadzoru zarówno na poziomie krajowym, jak i wspólnotowym. Aby utrzymać stabilność systemu finansowego, należy stworzyć system na poziomie Komitetu, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, umożliwiający rozpoznawanie na wczesnym etapie możliwych zagrożeń ponadgranicznych i międzysektorowych, a gdy będzie to konieczne – informowanie o nich Komisji i innych komitetów. Kwestią o zasadniczym znaczeniu jest również zapewnienie przez Komitet właściwego informowania ministerstw finansów i banków centralnych państw członkowskich. Rola Komitetu w tym zakresie ma polegać na rozpoznawaniu zagrożeń w sektorze ubezpieczeń, reasekuracji i pracowniczych programów emerytalnych i na regularnym informowaniu Komisji o wynikach prowadzonych w tym zakresie prac. O tych ocenach powinna być również informowana Rada. Komitet powinien również współpracować z Parlamentem Europejskim, przekazując regularnie temu ostatniemu informacje na temat sytuacji w sektorze ubezpieczeniowym. Komitet nie powinien w tym kontekście ujawniać informacji na temat poszczególnych nadzorowanych podmiotów.
- (20) W celu zapewnienia odpowiedniego podejścia do kwestii międzysektorowych działalność Komitetu powinna być skoordynowana z działalnością Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetu Nadzoru Bankowego Europejskiego Systemu Banków Centralnych. Ma to szczególne znaczenie dla przeciwdziałania możliwym międzysektorowym zagrożeniom dla stabilności systemu finansowego.
- (21) Biorąc pod uwagę globalizację usług finansowych oraz rosnące znaczenie międzynarodowych standardów, Komitet powinien również wspierać dialog i współpracę z organami nadzoru spoza Wspólnoty.
- (22) Odpowiedzialność Komitetu względem instytucji wspólnotowych ma duże znaczenie i powinny ją ustanawiać dokładnie określone standardy przy jednoczesnym poszanowaniu niezależności organów nadzoru.

- (23) Komitet powinien uchwalić własny regulamin wewnętrzny i w pełni przestrzegać prerogatyw instytucji oraz równowagi instytucjonalnej ustanowionej Traktatem. Rozszerzeniu ram działalności Komitetu powinno towarzyszyć udoskonalenie procedur pracy. W tym celu, w przypadku braku porozumienia, decyzje powinny być podejmowane większością kwalifikowaną zgodnie z zasadami określonymi w Traktacie.
- (24) Ze względów pewności prawnej oraz przejrzystości należy uchylić decyzję 2004/6/WE,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym ustanawia się niezależną grupę doradczą do spraw ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych we Wspólnocie pod nazwą „Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych” (zwany dalej „Komitetem”).

Artykuł 2

Komitet doradza Komisji zarówno z własnej inicjatywy, jak i na jej wniosek, w szczególności przy opracowywaniu projektów środków wykonawczych w dziedzinie ubezpieczeń, reasekuracji, pracowniczych programów emerytalnych oraz w dziedzinie konglomeratów finansowych.

Występując do Komitetu z wnioskiem o poradę, Komisja może określić termin, w którym Komitet powinien takiej porady udzielić. Termin taki jest określany przy uwzględnieniu pilności sprawy.

Artykuł 3

Komitet wypełnia powierzone mu zadania i przyczynia się do wspólnego i jednolitego wdrażania oraz konsekwentnego stosowania prawodawstwa wspólnotowego poprzez wydawanie wytycznych, zaleceń i standardów.

Artykuł 4

1. Komitet przyczynia się do zacieśniania współpracy pomiędzy krajowymi organami nadzoru w dziedzinie ubezpieczeń, reasekuracji i pracowniczych programów emerytalnych oraz wspiera we Wspólnocie konwergencję praktyk nadzorczych oraz koncepcji w zakresie nadzoru poszczególnych państw członkowskich. W tym celu do jego zadań należą co najmniej:

- a) mediacja lub ułatwianie mediacji między organami nadzoru w przypadkach określonych we właściwych przepisach lub na wniosek organu nadzoru;
- b) przedstawianie organom nadzoru opinii w przypadkach określonych we właściwych przepisach lub na ich wniosek;

- c) wspieranie skutecznej, dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji między organami nadzoru, z zastrzeżeniem mających zastosowanie przepisów dotyczących poufności;
- d) ułatwianie przekazywania zadań pomiędzy organami nadzoru, w szczególności poprzez rozpoznanie tych zadań, które mogą zostać przekazane, oraz poprzez promowanie najlepszych praktyk;
- e) przyczynianie się do zapewnienia skutecznego i konsekwentnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, w szczególności poprzez ustalanie wytycznych dotyczących operacyjnego funkcjonowania kolegiów, monitorowanie spójności praktyk poszczególnych kolegiów oraz upowszechnianie najlepszych praktyk;
- f) przyczynianie się do tworzenia wspólnych, wysokiej jakości standardów w zakresie sprawozdawczości nadzorczej;
- g) dokonywanie przeglądu stosowania w praktyce niewiążących wytycznych, zaleceń i standardów wydawanych przez Komitet.

2. Komitet dokonuje przeglądu praktyk nadzorczych państw członkowskich oraz ocenia na bieżąco ich konwergencję. Komitet przedstawia co roku sprawozdanie z dokonanych postępów i identyfikuje pozostałe do pokonania przeszkody.

3. Celem wspierania wspólnych koncepcji w zakresie nadzoru Komitet rozwija nowe, praktyczne narzędzia służące zwiększaniu konwergencji.

Artykuł 5

1. Komitet monitoruje i ocenia rozwój sektora ubezpieczeń, reasekuracji i pracowniczych programów emerytalnych, a w razie potrzeby informuje Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komisję. Komitet zapewnia informowanie ministerstw finansów i banków centralnych państw członkowskich o potencjalnych lub bliskich problemach.

2. Co najmniej dwa razy w roku Komitet przedstawia Komisji oceny trendów w zakresie nadzoru ostrożnościowego w skali mikro, potencjalnych zagrożeń i słabości sektora ubezpieczeń, reasekuracji i pracowniczych programów emerytalnych.

Komitet zamieszcza w tych ocenach klasyfikację głównych zagrożeń i słabości oraz wskazuje, w jakim zakresie mogą one być niebezpieczne dla stabilności systemu finansowego, a w razie potrzeby proponuje działania prewencyjne lub naprawcze.

Rada jest informowana o tych ocenach.

3. Komitet ustanawia procedury umożliwiające szybkie reagowanie organom nadzoru. W stosownych przypadkach Komitet pomaga wypracować w ramach Wspólnoty wspólne stanowisko w sprawie zagrożeń oraz słabości, które mogą mieć negatywny wpływ na stabilność systemu finansowego Wspólnoty.

4. Komitet zapewnia odpowiednie uwzględnienie rozwoju sytuacji na poziomie międzysektorowym, zagrożeń i słabości, współpracując przy tym ściśle z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitetem Nadzoru Bankowego Europejskiego Systemu Banków Centralnych.

Artykuł 6

1. Komitet przyczynia się do rozwoju wspólnych praktyk nadzorczych w dziedzinie ubezpieczeń, reasekuracji oraz pracowniczych programów emerytalnych, jak również wspólnych praktyk nadzorczych na poziomie międzysektorowym, współpracując przy tym ściśle z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych i Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego.

2. W tym celu ustanawia on w szczególności sektorowe i międzysektorowe programy szkoleń, ułatwia wymianę personelu oraz zachęca właściwe organy do częstszego korzystania z programów oddelegowania pracowników, wspólnych zespołów inspekcyjnych i wizytacji nadzorczych oraz innych narzędzi.

3. W stosownych przypadkach Komitet tworzy nowe instrumenty w celu wspierania rozwoju wspólnych praktyk nadzorczych.

4. Komitet zacieśnia współpracę z organami nadzoru krajów trzecich, w szczególności poprzez ich udział we wspólnych programach szkoleń.

Artykuł 7

1. Komitet składa się z wysokiego szczebla przedstawicieli krajowych organów władzy publicznej właściwych w zakresie nadzoru nad ubezpieczeniami, reasekuracją i pracowniczymi programami emerytalnymi. Każde państwo członkowskie wyznacza do uczestnictwa w posiedzeniach Komitetu wysokiego szczebla przedstawiciela własnego właściwego organu.

2. Komisja uczestniczy w posiedzeniach Komitetu i wyznacza w tym celu przedstawiciela wysokiego szczebla.

3. Komitet wybiera spośród swoich członków przewodniczącego.

4. Komitet może zapraszać ekspertów i obserwatorów do uczestnictwa w jego posiedzeniach.

5. Komitet nie zajmuje się aspektami prawa pracy i prawa zabezpieczeń społecznych, takimi jak organizacja zakładowych systemów emerytalnych, a w szczególności kwestie obowiązkowego członkostwa lub zbiorowych układów pracy.

Artykuł 8

1. Członkowie Komitetu nie mogą ujawniać informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Wszyscy uczestnicy obrad zobowiązani są do przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących tajemnicy zawodowej.

2. Jeżeli obrady na temat danego punktu porządku dziennego pociągają za sobą wymianę poufnych informacji dotyczących nadzorowanej instytucji, udział w obradach poświęconych temu punktowi porządku dziennego może zostać ograniczony do członków bezpośrednio zaangażowanych w daną kwestię.

Artykuł 9

1. Komitet informuje regularnie Komisję o wynikach swojej działalności. Komitet utrzymuje regularne kontakty z Europejskim Komitetem ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych ustanowionym decyzją Komisji 2004/9/WE⁽¹⁾ oraz z właściwą komisją Parlamentu Europejskiego.

2. Komitet zapewnia międzysektorową spójność prac dotyczących sektorów usług finansowych poprzez regularną i ścisłą współpracę z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych i Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego.

3. Przewodniczący Komitetu utrzymuje regularne, mające miejsce przynajmniej raz w miesiącu, kontakty z przewodniczącymi Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych i Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego.

Artykuł 10

Komitet może tworzyć grupy robocze. Komisja jest zapraszana na posiedzenia tych grup roboczych jako obserwator.

Artykuł 11

W dziedzinie nadzoru nad konglomeratami finansowymi Komitet współpracuje z Komitetem Europejskich Organów Nadzoru Bankowego w ramach Wspólnego Komitetu ds. Konglomeratów Finansowych.

Komisja oraz Europejski Bank Centralny są zapraszani na posiedzenia Wspólnego Komitetu ds. Konglomeratów Finansowych jako obserwatorzy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 3 z 7.1.2004, s. 34.

Artykuł 12

Przed przekazaniem Komisji swojej opinii Komitet prowadzi na wczesnym etapie, w sposób otwarty i przejrzysty, szerokie konsultacje z uczestnikami rynku, konsumentami i użytkownikami końcowymi. Komitet publikuje wyniki tych konsultacji, chyba że dany respondent się temu sprzeciwi.

Artykuł 13

Komitet sporządza roczny program prac i przekazuje go Radzie, Parlamentowi Europejskiemu oraz Komisji do końca października każdego roku. Okresowo, a co najmniej raz do roku, Komitet informuje Radę, Parlament Europejski oraz Komisję o osiągnięciach w zakresie działalności określonej w programie prac.

Artykuł 14

Komitet działa poprzez konsensus jego członków. Jeśli porozumienie nie może zostać osiągnięte, decyzje są przyjmowane kwalifikowaną większością głosów. Głosy przedstawicieli członków Komitetu są wazone tak jak głosy państw członkowskich, zgodnie z postanowieniami art. 205 ust. 2 i 4 Traktatu.

Członkowie Komitetu, którzy nie stosują się do wytycznych, zaleceń, standardów i innych środków uzgodnionych przez

Komitet, muszą być gotowi do przedstawienia powodów, dla których dokonali takiego wyboru.

Artykuł 15

Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny i tworzy własną strukturę operacyjną.

Odnosnie do decyzji dotyczących zmian w regulaminie wewnętrznym oraz decyzji w sprawie wyboru i odwołania członków zarządu Komitetu regulamin wewnętrzny może przewidywać inne procedury podejmowania decyzji niż określone w art. 14.

Artykuł 16

Decyzja 2004/6/WE traci moc.

Artykuł 17

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji

Charlie McCREEVY

Członek Komisji